

ἀκόμη πλεῖστα χειροτεχνήματα, ἐξαιρέτως μεταξωτά καὶ πενθηρὰ ὑφάσματα (κρεπόνια), καὶ ἐνεργεῖ ἰκανὸν ἐμπόριον, τοποθετημένη οὖσα εἰς τὸ πολυανθρωπότετον μέρος τῆς αὐτοκρατορίας. Διὰ τῶν λιμένων Σοῦ-τσεοῦ-φοῦ καὶ Σάγγ-γαὶ λαμβάνει μεγίστην ποσότητα γεννημάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν. Μετακομίζονται δὲ δι' ὕδατος εἰς Νανκὶν, καθότι ὑπάρχουσι διάφοροι διώρυγες, αἵτινες συνδέουσι τὴν πόλιν μὲ τὸν ποταμὸν, ὅστις ἀπέχει ἀπ' αὐτῆς πέντε ἢ ἕξ μίλια κατ' ευθεΐαν γραμμὴν. Κατὰ τοὺς Ἰησοῦτας, ἡ πόλις αὕτη φημίζεται καὶ ὡς ἡ καθέδρα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καὶ χορηγεῖ πλειότερους λογίους καὶ μεγάλους μανδαρίνους παρά πολλὰ ἄλλα ὁμοῦ πολυάνθρωποι πόλεις. ἔχει προσέτι πλείστας βιβλιοθήκας· εἰς δὲ τὰ πολυάριθμα βιβλιοπωλεῖα τῆς εὐρίσκονται ἀφθόνως τὰ καλῆτερα συγγράμματα. Ὁ ἐνταῦθα κατασκευαζόμενος χάρτης λογίζεται ὁ κάλλιστος τῆς αὐτοκρατορίας.

Η ΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΕΙΝ ΤΟ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ἀράγε ν' ἀκούωμεν τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ὁ Θεὸς ὁμιλῇ; Δύνανται οἱ τυφλοὶ καὶ ἀμαθεῖς σκόληκες τῆς γῆς νὰ διῶχρισθῶσιν ὅτι γνωρίζουν τί θέλει κάμειν ὁ Θεὸς, μᾶλλον παρά τὸν ὅστις ἦτο αἰώνως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρὸς; Ὡ σὺ, ὁποιος καὶ ἀνῆσαι, ὅστις διῶχρίζεσαι ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄλογοι, ἀπίθανοι, ἢ ψευδεῖς, ἀνέβησεν ποτέ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἢ κατέβησεν εἰς τὸν ἄδην; ἐμέτρησεν τὴν αἰωνιότητα, καὶ συνέλαβεν τὸ ἄπειρον; “Ἐξιχνύασεν τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ; Ἐκατάλαβεν τὸν Παντοδύναμον μὲ ἐντέλειαν;” Δύνασαι νὰ μάς εἴπῃς πλειότερα παρ' ὅσα δύναται νὰ εἴπῃ ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ Υἱὸς, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως; Ὁ ἀμυδρὸς λύχνος τοῦ σκιεροῦ λογικοῦ σου λάμπει καλῆτερα παρά τὸν λαμπρὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, καὶ πρέπει νὰ κατηγορῶνται ὡς μωροὶ καὶ ἄφρονες ὅσοι θέλουν νὰ περιπατῶσι μᾶλλον εἰς τὸ φῶς ἐκείνου, παρά εἰς τὸ τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ; Ὅχι· ἔως οὐ νὰ δυνηθῆς νὰ μάς φέρῃς ἀνώτερον διδάσκαλον τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ἔως οὐ νὰ δυνηθῆς νὰ μάς δείξῃς ἀνθρώπον, ὅστις ἐστάθμισεν τὰ ὄρη μὲ τὴν παλάμην τῆς χειρὸς του, καὶ ἐμέτρησεν τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν σπιθαμὴν του, ὅστις ἐξῆσεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς αἰώνως, καὶ δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει πλειότερα παρά τὴν Αὐτοσοφίαν, θέλομεν καὶ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ προσηλωνώμεθα εἰς τὸν Χριστόν. Ἐδῶ ὑπάρχει βράχος, ὅλον δὲ τὸ ἐπίλοιπον εἶναι θάλασσα. Καὶ ποτὲ βέβαια ἡ ἀπιστία τῶν ἀμαρτωλῶν δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ καταργήσῃ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν, διότι “καὶ ἂν ἡμεῖς δὲν πιστεύωμεν, αὐτὸς πάλιν μένει πιστός. Οὔτε δύναται ποτε ν' ἀπαρνηθῆ ἑαυτόν.”

ΠΡΕΠΕΙ νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι πᾶς ὁ νῦν βδελυρὸς καὶ ἄγχος κακοῦργος ἦτο ποτὲ πρῶτον, ἄκακον, καὶ λάλον τέκνον, φιλοστόργως πιεζόμενον ἐπὶ τῆς μητρικῆς καρδίας, καὶ σῦρον ἀπὸ τῶ ἀπαλῶν στήθεος τὴν ζωογόνον τρο-

φήν του. Κακὴ δὲ ἀνατροφή, ἐπιρροαὶ διεστραμμένοι, καὶ ἐξευτελίζοντα παραδείγματα φθείρουσι τὰ φίλτατα ἡμῶν, καὶ μεταμορφοῦσιν αὐτὰ εἰς θηριώδεις ἄνδρας, οἵτινες ἐμπνέουσι φρίκην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ μυσσῶν καὶ τερατωδῶν ἐγκλημάτων.

ΠΕΡΙ ΟΣΤΡΑΚΟΔΕΡΜΩΝ.

[Συνεγραφή διὰ τὴν Ἀποθήκην ὑπὸ Ἰατροῦ Σαμίου.]

ΟΙΔΙΓΑ τινὰ γνωρίζομεν περὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς διαίτης τῶν φερεσίκων τούτων κατοίκων τῆς θαλάσσης. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν κομψότητα καὶ καλλονὴν τῆς κόγχης των εἶναι πολυζήτητα, καὶ ἐπέχουσι τόπον νομίσματος εἰς τὰ συναλλάγματα τινῶν ἀγροίκων ἐθνῶν, ἀναγγέλλουσι δὲ τὴν σοφίαν ἐκείνου, ὅστις ἐστόλισεν τὰ πτηνὰ μὲ τὰ ποικιλόχροα πτερά των, καὶ ἐξωγράφισεν τὰ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ μὲ τὴν ὡραιότητα. Οἱ περὶ Κογχολογίας πραγματευόμενοι φυσικοὶ διαιροῦσι κατὰ τάξεις, γένη, κτλ., τὰ διάφορα εἶδη τῶν ὀστρακοδέρμων, ἀλλ' ἡμεῖς ἐνταῦθα περιοριζόμεθα ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ περιγράψωμεν ὀλίγα τινὰ χαρακτηριστικὰ ἰδιώματά των.

Ἡ Πίννα ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ παράγειν εἶδος τι μεταξῆς, διὰ τῆς ὁποίας συνδέεται σφιγκτὰ πρὸς τὰς πέτρας. Εἰς Πάνορμον, πόλιν τῆς Σικελίας, συνάγουσι τὸ μεταξωτὸν αὐτὸ νῆμα τῆς Πίννης, καὶ ἀφοῦ τὸ καθαρίσωσι, κατασκευάζουν χειρίδας καὶ περικημίδας στιλπνοτάτου χρυσοβαφοῦς χρώματος. Ἡ Πίννα εἶναι τυφλὴ, ἀλλ' ἔχει συγκάτοικον εἰς τὴν κόγχην τῆς τὸν Πινοτήραν, μικρὸν ὀξυδερκὴν καρκίνον, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται συχνὰ διὰ νὰ προμηθεύῃ τὴν εἰς ἀμφοτέρους ἀναγκαίαν τροφήν, καὶ ἐπιστρέφει κρούει ἐλαφρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκοδεσποίνης του, ἥτις ἀνοίγει καὶ τὸν ὑποδέχεται προθύμως. Δὲν ἀρκεῖται μ' ὅλον τοῦτο νὰ πληρῶνῃ τὸ ἐνοίκιον του εἰς τροφάς· αὐτὸς ἔχει καὶ ἄλλην σημαντικωτέραν ὑπηρεσίαν, τούτεστι εἰδοποιεῖ τὴν ἀόμματον οἰκοδεσποινάν του, ὅταν ἡ Σηπία ἢ ὁ Πολύπους, ἐχθροὶ τῆς θανάσιμοι, ἦναι πλησίον, καὶ οὕτω συντείνει συχνάκις εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς. Ἡ ὑποβρύχιος αὕτη συμμαχία δὲν διέφυγε τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν· ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Πλίνιος μάλιστα ἀναφέρουν, ὅτι σπανίως ἡ Πίννα εὐρίσκεται χωρὶς τὸν πιστὸν τοῦτον ὑπερασπιστὴν καὶ προμηθευτὴν τῆς.

Ὁ Σωλήν, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ ἐπίμηκες συριγγῶδες σχῆμά του, εἶναι προικισμένος μὲ ὄργανα ἐπιπέδη εἰς τὸ σκάπτειν· τὰ μεταχειρίζεται δὲ μόνον διὰ νὰ ἀνοίγῃ εἰς τὴν ἄμμον σπῆλαιον ὡς δύο ποδῶν τὸ βάθος, ὅπου κλείεται κατ' ἀρέσκειαν διάγων μονήρη βίον ἀναχωρητοῦ.

Ἡ Φωλάς, ὡς περ ἐπιπέδιος λατόμος, σκάπτει τὸ σπῆλαιόν τῆς εἰς τὰς πέτρας, ὅπου καταφεύγει ὁσάκις θέλει νὰ κρυφθῆ. Μολονότι δὲ τὰ κινήματά τῆς εἶναι βραδέα, καὶ τὰ μέλη τῆς ἀνίσχυρα, εἰσδύει μ' ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς σκληροτέρους βράχους, ἐνῶ εἰσέτι εἶναι νέα καὶ ἀδύνατος, καὶ οὕτω ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ὑποθαλασσοῦ φωλεᾶς τῆς διδάσκει τὸν ἀνθρώπον τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἢ ἐπιμονῇ.